

FEMTE AFDELING
DOM

Klage nr. 4455/14

L.O.

mod Frankrig

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (femte afdeling), der har behandlet sagen den 26. maj 2015 i ét kammer bestående af:

Mark Villiger, *retspræsident*,

Angelika Nußberger,

Boštjan M. Zupančič,

Ganna Yudkivska,

Vincent A. De Gaetano,

André Potocki,

Helena Jäderblom, *dommere*,

og Claudia Westerdiek, *justitssekretær for afdelingen*,

afsiger - under henvisning til klagen indbragt den 15. januar 2014,

under henvisning til den foreløbige foranstaltning, der er oplyst den sagsøgte regering i medfør af regel 39 i Domstolens procesreglement,

under henvisning til de bemærkninger, der er fremsat af sagsøgte regering, og de bemærkninger, der er fremsat af klager som svar herpå,

og efter at have voteret - følgende dom:

SAGENS BAGGRUND

1. Klager, L.O., er nigeriansk statsborger, født i 1988 og bosiddende i Lesquin. Præsidenten for afdelingen har imødekommet klagers fremsatte begæring om hemmeligholdelse af identitet (regel 47, stk. 4, i procesreglementet). Klager var repræsenteret foran domstolen ved S. Danset-Vergoten, der er advokat i Roubaix.

2. Den franske regering ("regeringen") var repræsenteret ved dens ansatte, Hr. F. Alabrune, direktør for juridiske anliggender i udenrigsministeriet.

A. De faktiske omstændigheder i sagen

3. De faktiske omstændigheder i sagen, således som de er fremlagt af parterne, kan opsummeres på nedenstående måde.

4. Klager, der stammer fra Benin-City, holdt meget tidligt op med at gå i skole for at sørge for familiens fornødenheder. Efter at have arbejdet i tre måneder i en restaurant blev hun fyret af sin arbejdsgiver i 2010. En af de hyppige gæster på restauranten, A., foreslog, at hun kunne tage til Frankrig for at arbejde som babysitter hos hans hustru. Da hendes familie var i økonomiske vanskeligheder, accepterede klager. Hendes far gav sit samtykke til rejsen efter hos A. at have sikret, at datteren ikke ville blive rekrutteret i et prostitutionsnetværk.

5. A. sørgede for samtlige administrative henvendelser, der var nødvendige for klagers udrejse; han fik et pas til hende, men han opbevarede det selv. Inden afrejsen skulle klager deltage i en såkaldt "ju-ju-ceremoni" i et Ayella-tempel. A. tvang hende til at klæde sig af og han fjernede forskellige dele fra hende (hår, neglestykker, pubeshår, blod) og ofrede en kylling, hvis hjerte klager blev tvunget til at spise efter at have lovet ham underdanighed og sværget på, at hun ville tilbagebetale de beløb, han havde udlagt til hendes udrejse.

6. Den 16. december 2010 fløj klager alene til Frankrig. Efter at A. havde modtaget hende i lufthavnen, bragte han hende til sin lejlighed, hvor han holdt hende indespærret i en uge og voldtog hende talrige gange. Efter denne episode tvang han hende til prostitution og forklarede hende, at hun skyldte ham 50.000 EUR for udgifter til rejse og indlogering, og at hun skulle betale beløbet til ham med ugentlige afdrag på 1.000 EUR.

7. Klager begyndte at prostituere sig i Pigalle-kvarteret i Paris og aflevere de krævede 1.000 EUR om ugen til A. Hvis det ikke lykkedes hende at indsamle beløbet, slog og voldtog han hende. Han låste hende endvidere inde i lejligheden under sine hyppige rejser til Nigeria og efterlod mad, så hun kunne overleve. I forbindelse med én af sine rejser frem og tilbage til Nigeria vurderede A., at klager ikke tjente penge nok og begyndte at true hendes forældre, der ikke var bekendt med hendes situation. Da klagers mor frygtede for deres liv, rådede hun klager til fortsat at prostituere sig og give pengene til A.

8. Da det ikke var lykkedes klager natten mellem den 14. og 15. marts 2011 at samle det krævede beløb, straffede A. hende ved at voldtage hende. Hun forsøgte at forsvare sig. A. forsøgte at dolke hende, men hun afværgede angrebet ved at tage fat i knivsbladet og det lykkedes hende at flygte. Alvorligt såret i hånden tog hun på hospitalet, hvor hun, da hun frygtede A's vrede, opfandt en falsk historie til forklaring af sit sår. Det er anført i journalen fra indlæggelsen, at hun havde et "sår på tredje finger på venstre hånd med læsion af bøjemuskel, nerve og kar". Da hun ikke havde andre midler til sit underhold, vendte hun til sidst tilbage til sin alfons.

9. Kort tid efter indgav klager efter instruks fra A. en asylansøgning under påberåbelse af risiko for kvindelig omskæring og arrangeret ægteskab. Ved en afgørelse af 23. september 2011, der blev stadfæstet i kæresagen den 16. april 2012, afviste Det Franske Direktorat for Flygtninge og Statsløse (OFPRA) ansøgningen.

10. I mellemtiden boede klager hos en veninde, der også var prostitueret, men da hun stadig frygtede repressalier, blev hun regelmæssigt ved med at give penge til A.

11. I december 2012 tog hun, da hun ønskede at undslippe sin alfons' vold, til Lille, hvor hun fortsatte med at prostituere sig. Hun mødte i den forbindelse to andre kvinder, som hun lejede en bolig sammen med. A. fortsatte med at kræve penge fra hende telefonisk og med at true hendes to søstre, der stadig var i Nigeria.

12. Da klager blev tilbageholdt den 30. december 2014, fik hun samme dato forkyndt to bekendtgørelser, hvor den ene indeholdt en forpligtelse til at forlade landet, og den anden krav om frihedsberøvelse. Under frihedsberøvelsen indgav hun en begæring om fornyet behandling af asylansøgningen og forklarede, at hun var offer for menneskehandel og ikke havde kunnet oplyse de korrekte årsager til sin udrejse fra Nigeria i den første asylansøgning på grund af pres fra sin alfons. Den 14. januar 2014 afviste OFPRA ansøgningen af følgende årsager:

"Hendes forklaringer er imidlertid uden enhver underbyggende og seriøs kommentar, der gør det muligt for direktoratet at vurdere hendes personlige forløb og som følge heraf fastslå de fremlagte forhold. I den aktuelle situation gør de indsamlede oplysninger, der er undvigende og uklare, det ikke muligt at underkende den aktuelle vurdering af hendes ansøgning."

13. Den 15. januar 2014 indbringer klager en ansøgning om en midlertidig foranstaltning for Domstolen i medfør af regel 39 i Domstolens reglement. Den efterfølgende dag beslutter den dommer, der fungerer som præsident for det kammer, der har fået sagen tildelt, i medfør af ovennævnte bestemmelse at meddele den franske regering, at det ikke vil være ønskeligt at sende klager tilbage til Nigeria, mens sagen verserer for Domstolen.

14. I henhold til bekendtgørelsen fra præfekturet for departementet Nord af 17. januar 2014 blev klager sat i husarrest i Lille-arrondissementet.

15. Hun kærede i februar 2014 afgørelsen fra OFPRA af 14. januar 2014. Kæresagen verserer stadig.

B. Relevant national og international ret

16. Der henvises med hensyn til relevant national og international ret til dommen *V.F. mod Frankrig* (nr. 7196/10, 29 november 2011).

17. Nylige rapporter fra det amerikanske udenrigsministerium (der blev offentliggjort i juni 2014) og fra det britiske indenrigsministerium (der blev offentliggjort i december 2013) bekræfter de konstateringer, der er anført i denne afgørelse. Det amerikanske

udenrigsministerium anfører således:

“The Government of Nigeria does not fully comply with the minimum standards for the elimination of trafficking; however, it is making significant efforts to do so. During the reporting period, the government demonstrated an increase in anti-trafficking law enforcement efforts by increasing the number of trafficking investigations, prosecutions and convictions and by providing extensive specialized anti-trafficking training to officials from various government ministries and agencies. The National Agency for the Prohibition of Trafficking in Persons and Other Related Matters (NAPTIP) increased protection efforts by developing a formal referral mechanism for victim protection, increasing the capacity of its shelters, and identifying and providing services to a larger number of victims.”

18. Det britiske indenrigsministerium rapporterer, at ofrene for menneskehandel generelt har adgang til støtte og beskyttelse fra statslig side og fra ngo'er. Den bemærker således:

“In line with the findings in PO Nigeria at paragraph 191, support and protection from governmental and non-governmental sources in Nigeria are generally available to victims of trafficking. Internal relocation will often also be a viable option for applicants who fear reprisals from traffickers upon return to the country.”

KLAGEPUNKT

19. Klager frygter under påberåbelse af Konventionens artikel 3 at blive udsat for mishandling i tilfælde af tilbagesendelse til Nigeria.

RETLIGE BEMÆRKNINGER

20. Klager finder, at hun ved gennemførelse af tilbagesendelsen til Nigeria vil risikere at blive udsat for behandlinger, der strider mod Konventionens artikel 3, der har følgende ordlyd:

”Ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf. ”

A. Parternes påstande

21. Regeringen henviser til, at Domstolen i afgørelsen *V.F. mod Frankrig*, der er citeret ovenfor, efter undersøgelse af den nigerianske lovgivning om forebyggelse af prostitution og bekæmpelse af netværk samt af de mekanismer, der er indført med henblik på modtagelse af ofre for menneskehandel, som vender tilbage til Nigeria, vurderer, at der er mulighed for, at klager kan få bistand ved sin tilbagevenden. Regeringen hævder med støtte fra internationale rapporter, at disse konstateringer stadig fuldt ud er gældende.

22. Regeringen erklærer, at flere oplysninger rejser tvivl om klagers troværdighed. Klager har reelt på intet tidspunkt før sin administrative frihedsberøvelse den 30. december 2013 begæret beskyttelse mod sin alfon fra de franske myndigheders side, selvom det ifølge fransk ret er muligt for ethvert offer for menneskehandel at henvende sig til myndighederne og opnå beskyttelse mod anmeldelse af medlemmer af et netværk. Klager har blandt andet under sin afhøring hos grænsepolitiet erkendt, at hun har prostitueret sig for at overleve, men hun oplyste hverken, at hun kom til Frankrig som offer for menneskehandel, at hendes søskende blev truet på nogen måde, eller at hun selv ville være udsat for en sikkerhedsrisiko, hvis hun vendte tilbage til sit land.

23. Regeringen understreger endelig, at asylinstanser og de administrative jurisdiktioner talrige gange har undersøgt eksistensen af en risiko for klager i tilfælde af tilbagevenden.

24. Klager gør gældende, at den særdeles korte varighed af hendes høring hos politiet i forbindelse med tilbageholdelsesproceduren for kontrol af opholdsret og betingelserne for forløbet heraf ikke har gjort det muligt for hende at afdække forløbet og sin status som offer for menneskehandel.

B) Domstolens bemærkninger

25. Domstolen henviser til, at de kontraherende stater ifølge de principper, der er gældende for nærværende sag, i medfør af et almindeligt accepteret internationalt princip og uden præjudice for forpligtelser affødt for dem af traktater, herunder Konventionen, har ret til at kontrollere ikke-statsborgeres indrejse, ophold og udsendelse. Udvisning af en udlænding fra en kontraherende stat kan imidlertid rejse et problem i forhold til artikel 3, og den pågældende stat kan dermed ifalde erstatningsansvar i henhold til Konventionen, når der er alvorlig grund til at antage, at den pågældende person ved udvisning til destinationslandet der vil kunne løbe en reel risiko for at blive udsat for en behandling, der strider mod artikel 3. Denne bestemmelse indebærer for sådanne tilfælde en forpligtelse til ikke at udvise den pågældende person til dette land (*Hirsi Jamaa m.fl. mod Italien* [Storkammeret], nr. 27765/09, præmis 114, ECHR 2012).

26. Om der eksisterer en risiko for mishandling, skal undersøges i lyset af den aktuelle situation i tilbagesendelseslandet og i lyset af de aktuelle omstændigheder for den pågældende person. (*Saadi mod Italien*, [Storkammeret], nr. 37201/06, præmis 130, ECHR 2008).

27. Domstolen finder, at det i princippet tilkommer klager at fremlægge oplysninger, der kan bevise, at klager i tilfælde af gennemførelse af den anfægtede foranstaltning vil kunne udsættes for en risiko for behandling, der strider mod artikel 3, og det tilkommer derefter regeringen at fjerne enhver tvivl i forhold til disse oplysninger (*Saadi*, citeret ovenfor, præmis 129; *NA. mod Storbritannien*, nr. 25904/07, præmis 111, 17. juli 2008). Det tilkommer normalt ikke Domstolen at erstatte sin egen vurdering af forholdene med vurderingen fra nationale jurisdiktioner, der står bedre med hensyn til vurdering af de

beviser, der fremlægges for dem (jf. *mutatis mutandis*, *Klaas mod Tyskland*, 22. september 1993, præmis 29, serie A nr. 269). Domstolen erkender, henset til den særlige situation, som asylansøgere befinder sig i, at det i talrige tilfælde er passende at lade tvivlen komme dem til gode, når man vurderer troværdigheden af deres erklæringer og de dokumenter, der fremlægges til støtte herfor. Når der gives oplysninger, som giver anledning til tvivl om troværdigheden af asylansøgerens erklæringer, er denne forpligtet til at give en tilfredsstillende forklaring af uoverensstemmelserne i erklæringerne (jf. navnlig, *N. mod Sverige*, nr. 23505/09, præmis 53, 20. juli 2010, og *Collins og Akaziebie mod Sverige* (afgørelse), nr. 23944/05, 8. marts 2007). Det tilkommer på samme måde klager at give en tilfredsstillende forklaring, så eventuelle relevante indsigelser vedrørende troværdigheden af de dokumenter, som klager har fremlagt, kan fjernes (*Mo P. mod Frankrig* (afgørelse), nr. 55787/09, præmis 53, 30. april 2013).

28. Domstolen henviser til, at den på grund af den garanterede rets absolutte karakter ikke udelukker, at "artikel 3 finder anvendelse, når faren hidrører fra personer eller grupperinger af personer, der ikke henhører under den offentlige funktion" (*H.L.R. mod Frankrig*, nr. 24573/94, 29. april 1997, præmis 40). Det skal endvidere bevises, at risikoen reelt eksisterer, og at myndighederne i destinationsstaten ikke er i stand til at forhindre denne ved en passende beskyttelse (*idem*).

29. Der skal endvidere som en prioritet henvises til omstændigheder, som den pågældende stat havde kendskab til på udvisningstidspunktet, hvor den dato, der skal tages højde for ved undersøgelse af den risiko, der løbes, er datoen for Domstolens behandling af sagen (*Chahal mod Storbritannien*, 15. november 1996, præmis 86, Sml.1996-V).

30. I den foreliggende sag stammer den risiko, som klager påberåber sig, ikke fra de statslige institutioner, men ifølge hende fra risikoen for repressalier fra hendes tidligere alfons.

31. Domstolen konstaterer, at klagers erklæringer vedrørende de forhold, hvorunder hun blev foranlediget til at prostituere sig i Frankrig, er detaljerede og forenelige med talrige rapporter, der stammer fra troværdige og samstemmende kilder, som redegør for omfanget af menneskehandel i Nigeria. Domstolen bemærker i øvrigt, at det faktum, at klager har løjet i forbindelse med sin første asylansøgning og under sin afhøring hos politiet, er et gennemgående træk i erklæringer, der fremsættes af ofre for menneskehandelsnetværk, og at den som udgangspunkt finder, at dette forhold i sig selv ikke fratager klagers erklæring bevismæssig vægt.

32. Derimod henstår spørgsmålet stadig, om klager løber en reel risiko i tilfælde af tilbagesendelse til sit oprindelsesland, og om myndighederne vil kunne give hende en passende beskyttelse.

33. Domstolen bemærker for det første efter gennemgang af de oplysninger, som den har til rådighed, at klager var den eneste kvinde, der blev udnyttet af A., og at denne, selvom hun taler om et "netværk", åbenbart har handlet alene. Klager nævner ikke andre personer, hverken i forbindelse med rekrutteringsprocessen eller efterfølgende til at overvåge hende, da hun prostituerede sig.

34. Domstolen anfører endvidere, at det ikke fremgår af klagers erklæringer, at hun fortsat er underlagt sin alfons. Selvom sidstnævnte fortsætter med at true hende, erklærer hun, at hun reelt er ophørt med at give ham penge.

35. Domstolen er endelig ikke overbevist om, at de nigerianske myndigheder ikke skulle kunne give klager en passende beskyttelse. I den ovenfor citerede afgørelse *V.F.* mod *France* har Domstolen bemærket:

"Domstolen bemærker endelig med hensyn til de bemærkninger, der er fremsat af de deltagende tredjeparter, samt ud fra rapporten fra det amerikanske udenrigsministerium om menneskehandel (...), at lovgivningen i Nigeria om forebyggelse af prostitution og bekæmpelse af netværk, selv om den ikke er fuldendt, dog viser betydelige fremskridt. Nigeria har gjort en stor indsats for at bevidstgøre offentligheden om fænomenet, og der er regelmæssigt indledt retssager mod personer, der er involveret i netværkene. Nigeria har i øvrigt oprettet et agentur, der skal yde støtte og beskyttelse til ofre for disse netværk. Det fremgår af de internationale rapporter, at dette agentur arbejder tæt sammen med Den Internationale Organisation for Migration og lokale ngo'er, der er specialiserede i at modtage ofre for menneskehandel, som vender tilbage til Nigeria. Det lykkes for disse organisationer at forhindre ny rekruttering af ofrene, forudsat at de underrettes om de unge kvinders tilbagevenden (...). Det er således muligt, at klager får støtte ved sin tilbagevenden."

36. Læsning af nyeste internationale data (jf. ovenstående præmisser 17 og 18) viser, at disse konstateringer stadig er aktuelle. De nigerianske myndigheder fortsætter reelt deres bestræbelser på at beskytte ofre for menneskehandel, retsforfølge de ansvarlige og optræve netværkene. Det er således at forvente, som i sagen *V.F.*, der er citeret ovenfor, at klager får støtte ved sin tilbagevenden.

37. Henset til ovenstående finder Domstolen ikke, at der er seriøse og aktuelle årsager til at formode, at klager skulle blive udsat for reelle risici i strid med artikel 3 i tilfælde af tilbagesendelse til Nigeria. Klagen er som følge heraf at afvise som åbenbart ugrundet i betydningen i Konventionens artikel 35, stk. 3 a) og stk. 4.

38. Den foranstaltning, der er anført i medfør af regel 39 i Domstolens procesreglement ophører som følge heraf.

På baggrund af disse præmisser udtaler og bestemmer domstolen enstemmigt, at

klagen afvises.

Udfærdiget på fransk og derefter skriftligt meddelt den 18. juni 2015.

Claudia Westerdiek
Justitssekretær

Mark Villiger
Retspræsident